

ogsaa sagt, at Kvindens politiske Valgret skulde være Løsningen af Kvinde-spørgsmaalet. Det kan jeg aldeles ikke se. Jeg mener nemlig, at Kvinde-spørgsmaalet netop er et Spørgsmaal om en indre Udvikling, som ikke paa nogen Maade kan fremmes eller fuldkommes ved en saadan ydre Foranstaltning som Tildelelse af Stemmeret. Man kan i denne Forbindelse godt betragte Kvinderne som en Klasse, der politisk arbejder sig frem. Naar vi nu se, hvilken Tid der er medgaaet, inden de andre Klasser, Bondestanden, Borgerstanden og Arbejderstanden have arbejdet sig frem, hvor meget Arbejde og hvor mange Lidelser der er lagt ind i denne Kamp, indtil de fik politisk Ligestilling, saa kan man ikke sige, at Kvinderne blive stillede udenfor den almindelige Udviklings Lov, selv om de ikke netop i Morgen eller i Overmorgen faa politisk Valgret. Jeg nærer ingen Begejstring for i Øjeblikket at give Kvinderne politisk Valgret af den simple Grund, at jeg venter, at de allerede til næste Aar have kommunal Valgret, og saa synes jeg, de faa al Lejlighed til gennem den at vise, hvad de virkelig evne i det offentlige Liv, og til derefter med større Ret end nu at gaa videre i deres Krav.

Det, der imidlertid mest bringer mig til at tage Ordet, er en Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), en Udtalelse, som jeg ikke synes skulde gaa hen, uden at nogen havde modsagt den, fordi jeg tror, den hviler paa et Fejlsyn, som i mange Maader gør sig gældende, vistnok mest i de radikale Partiers Politik. Den har i ydre Forstand en vis logisk Form, som gør, at den let gaar i Folk; men jeg mener som sagt, at den er ganske forkert, og at Forholdet er lige stik modsat af det, som det ærede Medlem anførte. Det ærede Medlem sagde, at Stemmeretten vil opdrage de unge. Heri er jeg ganske uenig med det ærede Medlem. Jeg mener, at den politiske Stemmeret er den naturlige Frugt, som tilfalder Mennesker, der have gennemløbet en vis Udvikling, som med andre Ord ere opdragne fra Ynglinge til Mænd, men jeg tror paa ingen mulig Maade, at hvis denne Frugt falder i Turbanen paa dem i en ganske ung Alder, vil den opdrage dem. Jeg tror lige modsat, at den vil fremme Egenskaber hos dem, der ikke ere saadanne, som det offentlige Liv har godt af, og ikke ere de Egenskaber, som karakterisere modne Mænd.

Meyer: Den Udtalelse, som det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) her fremkom med, synes at tyde paa, at han nærer en vis Mistillid til Valgretten, og det er for saa vidt altsaa en Godkendelse af den Opfattelse, at naar vi herhjemme ikke give Mænd Valgret, før de ere 30 Aar, sker det, fordi man ikke tør lægge Valgretten i Hænderne paa yngre Mænd, da disse ikke vilde være i Stand til at bruge den paa rette Maade. Lige over for denne Opfattelse staar hele den demokratiske Udvikling. Om det ærede Medlem for Horsens mener, at den demokratiske Udvikling i al Almindelighed har været forfejlet, maa blive hans Sag, for mig staar det saaledes, at efterhaanden som navnlig den kapitalistiske Industri drager mere og mere Ungdom og ogsaa Kvinderne til sig og derved skoler denne Ungdom til Deltagelse i Arbejdet og giver dem Forstaaelse af Livets store Spørgsmaal, tiltrænges der Adgang for disse Mennesker til at være medbestemmende om de Livsvilkaar, under hvilke de leve, og som naturligvis ogsaa Lovgivningen i høj Grad influerer paa. Derfor har jeg en ganske anden Mening end det ærede Medlem. Jeg fastholder stadig den Tro, som er bekræftet af mange Erfaringer, at der, hvor man giver Ungdommen Adgang til at afgive sin Stemme om Spørgsmaal, der foreligge, bidrager man til, at meget af det, der er løst og uvederhæftigt ved Ungdommen, fjernes, og at større Forstaaelse af Livets Opgaver træder i Stedet. Dette er for øvrigt ikke en Paastand eller Hypotese, det er noget, det praktiske Liv godkender, og som navnlig det ærede Medlem, der har studeret sociale Spørgsmaal saa meget, burde vide i høj Grad har gjort sig gældende i Arbejdernes Kreds.

Fraenkel: Jeg vil blot væge mig imod, at der i min Udtalelse skulde ligge nogen Mistillid til den almindelige Valgret. I en Stat, der er naaet til et vist Kulturstandpunkt, er den almindelige Valgret naturlig, og naar den er erobret, skal den udøves, og selv, hvor den griber fejl, maa den kunne sætte sin Villie igennem, og Fejlgrebet maa da før eller senere blive indlysende. Men jeg taler her om en Valgret udøvet af modne Mænd og ikke af Ynglinge. Den almindelige Valgret udvidet til 21 Aars Alderen er jeg en bestemt Modstander af. Jeg tror ikke, at jeg var dummere end almindelige Mennesker i mit 21de Aar, men jeg paastaar, at jeg var ganske